

OUR CALLING IN TURBULENT TIMES // INSIGHTS FROM AMOS, PART I

Да бъдеш призван в размирни времена (размисли върху книгата на пророк Амос, Част I)

Светът около нас не съумява да се изтръгне от смутните времена, в които живеем, а ние трябва ясно да разберем за какво копнее сърцето ни, защото то често ни тегли към призиванието ни и към това, за което сме родени. Също така нека позволим на Бог да съгласува зова на сърцето ни с това, което Той самият иска да извърши тук и сега!

Животът и времената на пророк Амос съдържат много поуки за това как Бог призовава обикновени хора да говорят от Негово име в необикновени времена. Нищо от това, което прави Бог като цяло или чрез нас не се случва независимо от събитията около нас. Амос бива призован в конкретен исторически момент, при конкретни обстоятелства, в определени условия, от които Бог се възползва, за да запълни една духовна празнота. Той бива призован, защото е бил той, **защото е бил готов на послушание**, а не защото е бил завършил съответния курс на подготовка.

Може би се смяташ за обикновен човек, който не е действително подготвен да служи на Бога по някакъв по-особен начин. Или може би искаш да служиш на Бога, но не се чувстваш готов или уверен какво точно Той иска от теб. **Възможно е да не се смяташ за човек, който може да предложи нещо на Бога.** Вероятно и Амос се е чувствал по същия начин. Понякога битуващата духовна среда, която е просто общоприета или откровено богоотстъпническа, ти натрапва подобни мисли.

Когато Бог призовава Амос, той е „един от говедарите на Текое“ и „бере черници“^[1]. И той, също като Петър (рибаря) или Матей (бирника), **не е от знатно потекло**. Призован е да бъде пророк, но няма официално пророческо образование. Не е посещавал училище за пророци и не произхожда от свещенически род. Някои биха нарекли тези неща духовни недостатъци, но Бог ги възприема като козове, които ще помогнат на Амос да извърши волята на Бога.

Амос е говедар по хълмовете. Бог обаче вижда в сърцето му нещо, което може да използва. **Никой не е и не трябва да бъде различен от това, което казва.** Бог говори чрез пророка, но Той не го ползва като бездушен мегафон. Бог изгражда в него

своя характер, самоличност и ценности. Едва тогава пророкът може да прогласи Словото на Бога силно и правилно.

Бог търси огън в народа си и го използва, за да говори на онези, които иска да докосне така, че те да изпитат в сърцата си „необичайна топлина“, както пише Джон Уесли в дневника си.

За какво гори и копнее сърцето ти? Ако можеш да го посочиш, ще започнеш полека да разбираш с какво можеш да послужиш на Бога. Ние Му предаваме малкото, което имаме, а Той може да го умножи.

А нашето малко е наистина малко: може да не е пречистено, може да е смес от плът и дух, но когато бегло напипваш това, за което тъжи сърцето ти, което дълбоко те вълнува и присъства в мислите ти ден и нощ, ти откриваш малко по малко своето призвание. Бог ще трябва да го пречисти, но ти Му предложи водата от дъното на своя кладенец, който си изкопал с цената на своята кръв, пот, сълзи и молитви, и остави Бог да я пречисти и използва по волята си.

Във всички времена е имало само ограничен брой хора, които са откликвали на Бога с подчинение. Този факт не бива да те удивлява – мислим си, че всички бихме направили това, което Бог иска от нас, но на дело, в реалния живот, това всъщност не е така.

Пълното подчинение на Бог винаги е било по-скоро рядкост. Слава Богу, че нещата няма винаги да бъдат такива, каквито са днес.

Амос не е професионален пророк и не е бил част от религиозната система на онова време. Нещо повече, той не си изкарва прехраната като пророк. Така той е можел вероятно по-добре да усети кога Израил **се е разминавал със сърцето на Бог**. Амос е прозирал, че това, което са жертвали на Бога е било хем религиозно издържано, хем съвсем различно от това, което Бог иска. Много вероятно е другите да не са го разбирали така ясно или, ако са го разбирали, да са оставали пасивни.

Но кой би слушал пророческо слово от говедар? Очевидно свещеникът Амасия е смятал, че мнозина биха се заслушали! Амасия напада Амос и му казва да си ходи по хълмовете да си гледа говедата! Проблемът е, че Амос вижда и говори неща, за които останалите пророци мълчат. Хората не са съгласни Амос „да им се бърка в живота“. Той не е нито първият, нито последният пророк, когото **обвиняват в измяна, задето казва, че грехът и бунтът срещу Бог ще доведат народа до падение.**

Нещо гори обаче в сърцето на Амос – нещо, което е в хармония със сърцето и духа на Бога, който призовава и изпраща Амос да говори от Негово име. Амос анализира положението и вижда лицемерието, несправедния живот, отклоняването от правия път на Бога и **сърцето му се слива с Божието сърце.** Тогава от него бликват пророчески призиви!

Говори сякаш не е на себе си: "Лъвът изрева, кой не ще се уплаши? Господ Йеова изговори; кой не ще пророкува?" (2) Живеем във време, когато Божията страст трябва да стане наша, когато нашето сърце трябва да бъде на една вълна с неговото. Защото, ако сме истински вярващи, въглен от огъня на този олтар ни е бил нарочно подаден и ние трябва да го почистим и разгорим. **Този огън ще се превърне в нашето житейско послание.**

Независимо дали проповядваме, пророкуваме или просто се подчиняваме на Бог в ежедневните си действия, нашият живот представлява послание, затова нека това послание бъде ясно. Амос пророкува при царуването на Озия и Йеровоам. Озия може да

ви звучи познато, защото това е царят, за който говори пророк Исаия, когато самият той получава видение за Божията святост и Бог го призовава към служение[3]. Исаия и Амос са съвременници и пример за Божията святост и праведност. Два разпалени Божии въглени в своето поколение.

Винаги има тъмнина, но винаги има и хора свидетели за духа на святостта, който те издигат като знаме. Амос вижда как един отвес се спуска от небето, за да премери кривите, несправедни пътища на Израел(4). В наши дни трябва да се вслушаме в зова на сърцето си и да попитаме Бог как иска да отговорим на този зов. Какво огорчава сърцата ни? Какво ни изглежда непоносимо? Какво ни кара да плачем? **Какво ни кара да викаме „Мараната“ до пресипване?**

Бог спуска отвес в сърцето на всеки от нас и когато кривото в нас е разобличено, нещо в сърцата ни негодува. Нека Бог измери правото в теб, **за да може чрез теб да изправи кривото около теб.**

Амос пророкува „две години преди земетресението“. **Призивът към него идва в конкретен момент и по конкретен повод.** Така ще бъде и при теб. Днес са ни нужни всички онези, чиито сърца горят. Нека обаче гласът ти бъде гръмогласен. **Нека Бог изправи кривото в теб** и ти ще можеш да поправяш другите без да се налага да ги убеждаваш. Прави това, което правиш, **просто защото не можеш другояче.** Осъзнай, че си поставен на това време и място, за да промениш нещата към по-добро.

Знай, че огънят в теб трябва да се управлява от Учителя и да гори точно където Той е заръчал. **Пророците са хора разпалени и калени в „пещта на скръбта“ (Исаия 48:10).** Горете ярко, братя и сестри.

Роуз-Мари Шлосек става християнин в началото на седемдесетте години на миналия век. Тя се е посветила на органичната църква и съзряването на Христовото Тяло. Тя служи във водещия екип на Емаус онлайн, ръководи групата на Мараната в североизточните щати на САЩ, както и местна домашна група. Може да се свържете с нея на rmslosek@comcast.net.

[1] Амос 7:14

[2] Амос 3:8

[3] Исаия 6:1

[4] Амос 7:7